

zoòleg [Lab.]. Zoomòrfic; zoomorfisme. Zooplàstia. Zooscòpia [1868]. Zoosperm. Zòdspora; zoosporangi. Zootàxia. Zootècnicia [1868]; zootècnic. Zootomia [1868]. Zòdtrop.

Zodiàc [S. xv], pres de ζῳδιαχός id., derivat del 5 diminutiu gr. ζῳδιον 'figureta d'animal', 'signe del zodiàc'; zodiacal [Lab.]. Zoisme.

Enzòdita; enzòdtic. Entozou; entozoari. Epizou; epizòdtic i epizòdita [1868, SLitCosta]. Protozou [DFa.]; protozoari [1868, SLitCosta], compost amb el dimi- 10 nutiu grec zoàrion. Microzou.

Zòster, v. zona.

ZUAU, del fr. zouave, nom d'una tribu cabila. 15

Zub-zub, V. ziga-zaga

ZUM-ZUM, creació onomatopeica. □ 1.ª doc.: 1890, NOLLER.

DERIV.: Zumzada [1877, Atl.]: «Dintre 'l rebull,

Alcides esquitlla, entre zumzades, / anades y vinentes, esgalabrat y xop, / y, rebent, en cada illa y escull, ensopegades, / del sauló de la vora muscleja més aprop» VIII, 41a. Verdaguer explicava a Ruyra el caràcter popular d'aquest mot (Ruyra, O. C., 790b18-32); declarava que zumzejar (NOLLER, *Febre d'Or*) no era popular, si bé no el condemnava. Zumzada 'empenta d'onada': «Se'n puja al cim de l'arbre mestre, des d'ahont --- zumzades que llisquívols fugen de la vora, zumzades que s'hi acosten empenyudes per altres de més llunyanes», Verdaguer (*Colom*, p. 89). Zumzeig: «Per les esclertes --- xiulaven lleus xiuxius, els passos anaven atansant-se --- el zumzeig es feia més i més perceptible», NOLLER (O. C. VIII, 97). «Aquella volior de coses estranyes que li voltaven al cap, aturant-lo amb el seu zumzejar i les seves remolinades», Pous Pagès (*Per la Vida*, 92.11f.). «Les seves darreres paraules li zumzejaven a les orelles», Puig i Ferrater (*Cercle Màgic*, 47); el mateix Verdaguer va usar zumzumar: zumzejant, zumzeig. Formació anàloga: zub-zub- 20 [DOrt.].